

והוא זרע וזרע וקולר וזרע וממנו וממנו וסוגל גזוז ועוה וזוקס, זה קיום הארץ ויושביה, והחיל שבת דף פ"ה ע"ה בני עמיר בחורי יושבי הארץ שבו בקדושים בישובה של הארץ, שכיו אומרים מלא קנה זה לית ופי, ומזוי שמרומים את הארץ, והם עוקר הארץ, ואילוה הם לון עולם.

ואחריהם וקרוז ממנו להם הם בעלי מלאכות המהקים כלים למרוז ולזרע לגזוז ולטעו ולטווח, או המהקים המלאים והמלבושים, ונחלה ויושבה הארץ ולא לרין יוקר לשובה של עולם. ואחריהם ופחותים מהם והמזומה שגזולים, הם שלומים והמכוונים סומרים, והוא כי מי שמרין למגול מהלכים הי לרין לשלום שלומים לביצו לו המלאים ממקומם, ולפטר לפי כמה פרסאות, ולרין מלבוש הי לרין כמה שלומים לביצו לכמה, ולרין למלבוש כגון פשמן או זכב כסף מזוי וכדומה וחי לרין לכל זה הרבה שלומים, ע"כ כמו לכל זה שלומים כוללים, והמה לויט יודעים לא לזרוע ולא למרוז ולא לטעו לא לטווח ולא לארוז, אך הם שלומים כוללים זה שלום לבני עמיר לביצו מוצאה הרבה ממקומה שיהי בצלמו וקטן אשכ ועצד ושפכה לכל קויה, והוא שלום למרוז שוטט וקטן אשכ ועצד ושפכה וכל לרין לויט או מזה העמים, והי לרין בשגל זה לרין למרוז, כולן עסק לבני אולמו של זה שיהי שלומי, וזה הקטן בשוטט הוא משלמו, ולקוח ממנו מזה קטנה של מוסיים, וכן נפשו וזמנו וזכב ונכסף ונמתי וכל דבר, ואלו הסומרים אינם מסגלים צעולם כלום ולא יודעים לסגל אלה שלומי העולם הם, והם הפחותים והחשבים לגדולים וחשובים.

ואחריהם ופחותים מהם הם שלומי שלומיהם, השולמים המכוונים צלמוקסא, שאפי סמורות הסומרים אינם מצויים, אלא שלומי הסומרים להמליח להם משות או להמליח משות שלהם למרוזים מעבר לים כידוע, והם פחותים פחותים ניטוב העולם והחשבים לגדולי גדולים בעולם.

(ע"ש חמת ס"ו ע"ה חמ"ה -)

י"ח ה'תש"ח

כל בעלי אומניות שברישלים עומרים בפניהם ושואלים בשלומי. החיים האנושיים בכלל מתחלקים לחיים טבעיים ולחיים מלאכותיים, בזמן שהאומה ירדה במסורה ועין יחידה ולבם רק אל בצעם. אז מתחלקים מאז המפלגות, אלה העוסקים בחיים הטבעיים ואלה הנחנכים בחיים מלאכותיים, אלו מאלו. האיקרים עובדי האדמה שוכני הכפרים הקרויבים אל הטבע בפשטותה בחייהם, יהיו בלתי מכובדים בעיני בעלי האמנות שכבר השכילו לחיות ע"פ סדר התרבות וההתרחקות מן הטבע. עם מניעת הכבוד תבא ג"כ קרירות האהבה וחסרון היחש, כ"ז יוכל לבא רק ע"י העדר קשר קדוש אמיץ מורגש בלב כל יחיד הממשיה העליונה של כלל האומה, שתבנה דוקא ע"י התחלקות הענפים בין יחידים ומפלגות. היי הטבע הפשוטים הם חסרים לאיש שכבר רכש לו משאלות חיים גדולות ע"פ כשרונו ידועותיו ורצינותו. אבל כל מגמת האומנות וכל הידיעות השימושיות אי אפשר כלל שיהיו נשארים לעד במצמדם המקולקל, להרחיק את האדם מחיק הטבע שהיא הורח ובה ימצא עונג וחיים רעננים, כ"א הם עומדים להעלות את האדם למעלה מוכשרת כזאת שתהי קרבתו אל הטבע בנויה לא ע"פ יסוד של חסרון הרגשה וחכמה, כ"א על עומק הכרה ושכלול אמיץ. לזאת בשרו חז"לי עתידים כל בעלי אומניות שיעמדו על הקרקע. ע"כ ביחש ההתחברות הכללית של כל חלקי האומה ומעמדיה, מעבר מזה האיקרים עובדי האדמה העמלים בהוצאת החומרים הדרושים לחיי האדם מחיק האדמה, והם נושאים את ידיהם קודש ושואפים שתהי עבודתם הפרטית מצטרפת לחשבון התכונה הקדושה של הר"ד ובית אלהי יעקב.

וכזה משפעים הם מבלי המשטר וההנהגה הפחות הסגנים והגזברים, אלה הם הקצוות של האומה תמרה וצורתה, הם מתנעעים להכיר יחשם זה לזה בלב מלא רגשי קודש. אמנם היחש יבא ע"י העומדים באמצע, בעלי האומנות המשתמשים בשכל המעשי ובעבודתה גם יחד, על ידם יוכלו להתקיים המפלגות הרחוקות, ע"י עבודת בעלי העבודה המעשית, ועל ידם יושפעו ג"כ מההשפעה הרוחנית של המסדרים הראשים, גם אלה האחרים כולם בחיי הטבע הפשוטים, ותחת אשר באין רגש טהור ואין ציפה טהורה יוכל בעל האמנות לכוון בלבבו את האיקר שמלאכתו בשדה, ועומד בתרבותו במעלה נמוכה מאוהה התרבות של בעלי האומנות שכוללים כל כשרון חברותי מעשי, בהיות הלב טהור ונאמן יבא הרגש הברור לכבד עד מאד את התם והיושר שבחיי התבדה הטבעיים, ולהכיר כי תכלית העמל המלאכותי הוא לא להיות נשקע בשאון החיים החיצוניים, כ"א למצוא כל הצרכים האנושיים, בין צרכי הגוף בין צרכי הנפש, מרווחים, למען יוכל האדם לחיות במנוחה ושמחת לב חיים טבעיים מלאים שקט ואהבה ותום. ע"כ עומדים מפניהם בעלי האומניות להורות את היתרון ורחש הכבוד שהם מכירים בחייהם הפשוטים, ושואלין בשלומם להורות על תועלתם הם לגדיל אשרם בחיים ע"פ דרכם, לא להוציאם מעולמם כ"א להוסיף בהם ובכלל האומה שכלול טוב, שמתחבר כולו אל היסוד היותר עליון שהוא מגמת האומה הישראלית, שיכיר כל חלק מן האנושיות את ערך התועלת היוצא מאותו החלק הרחוק ממנו בתכונותיו. ודוקא ע"פ ריחוקו והשתנותו יוסיף לו אהבה וכבוד, שרק אז בהתמלא ההכרה העליונה האת בכל צדדיה, יורח האור של ההבטחה התכליתית לנו "או אהפך אל העמים שפה ברורה לקרא כולם בשם ד' לעבדו שכם אחד". והנה לבד הפגישה המקרית, נאה את התחברות קצוות האומה הרחוקות ונבדלות לגבי היוגבים והאיברים, בעלי אומניות שברישלים דוקא, עיר הכירה המלאה תשואות וכלילת יופי בארמנותיה והילי חמדתה, ישיבת הכרכים עם כל הנלוה עמה לעומת חיי הכפר הפשוט והשלו. ואמרו חז"ל² בהא דכתיב "ויברכו את כל המתנדבים לשבת בירושלים" מכאן ששיבת כרכים קשה.

(ע"ש חמ"ה חמ"ה ע"ה חמ"ה -)

י"ח ה'תש"ח